

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 04 0 K 016902 26 Kž 4
Sarajevo, 10.07.2026. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Hubjer Naide kao predsjednice vijeća, Begić Jasmine i Knežević Žane kao članova vijeća, uz sudjelovanje Perišić Jelene kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog S.N., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. i u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u sticaju sa krivičnim djelima Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3. u vezi sa stavom 1. i Nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, sve u vezi sa članom 54. istog zakona, odlučujući o žalbi oštećenog K.A., izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 016902 26 K od 17.03.2026. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 10.07.2026. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba oštećenog K.A. odbija se kao neosnovana, a povodom te žalbe, po službenoj dužnosti, preinačava se presuda Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 016902 26 K od 17.03.2026. godine u odluci o uračunavanju pritvora, tako da se optuženom S.N., na temelju člana 57. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u izrečenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru počev od 10.08.2025. godine, pa do upućivanja na izdržavanje kazne.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 016902 26 K od 17.03.2026. godine, optuženi S.N. oglašen je krivim zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. i u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH), u sticaju sa krivičnim djelima Izazivanje opće opasnosti iz člana 323. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH i Nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. KZ FBiH, sve u vezi sa članom 54. istog zakona, za koja je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci. U navedenu kaznu je na osnovu odredbe člana 57. KZ FBiH, optuženom uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 10.08.2026. godine pa do 27.03.2026. godine.

Istom presudom, od optuženog su na osnovu odredbe člana 78. stav 1. KZ FBiH trajno oduzete čahure (dijelovi metka - 11 komada) i dva zrna izuzeta radnjom uviđaja, te jedna sjekira izuzeta radnjom uviđaja na području Kantona Sarajevo.

Na osnovu odredbe člana 212. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP FBiH), oštećeni K.A. je sa ostvarivanjem imovinskopravnog zahtjeva upućen na parnični postupak, dok je na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH optuženi oslobođen od obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka i odlučeno je da oni padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv te presude žalbu je izjavio oštećeni K.A. iz Visokog (u daljem tekstu: oštećeni), zbog odluke o imovinskopravnom zahtjevu, s prijedlogom da ovaj sud obaveže optuženog S.N. da mu plati štetu.

U odgovoru na žalbu oštećenog, kantonalni tužitelj iz Zenice smatra da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je oštećenog uputio da imovinskopravni zahtjev ostaruje u parničnom postupku, jer se oštećeni izjasnio da isti postavlja, ali nije opredijelio njegovu visinu, pa da sud nije imao pouzdanog osnova ni za potpuno, ni za djelimično presuđenje imovinskopravnog zahtjeva.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T04 0 KTŽ 0065129 26 od 30.06.2026. godine predložila da se žalba oštećenog odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Obzirom da ni oštećeni u žalbi, a niti kantonalni tužitelj u odgovoru na žalbu, nisu stavili prijedlog da se obavijeste o sjednici vijeća, održana je sjednica vijeća ovog suda bez prisustva stranaka u smislu člana 319. stav 8. ZKP FBiH.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda oštećenog, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon u smislu člana 321. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Osporavajući prvostepenu presudu, oštećeni u žalbi ističe da je pobijanom presudom upućen da imovinskopravni zahtjev ostvaruje u parničnom postupku, da mu je pričinjena nematerijalna šteta, jer je usljed kritičnog događaja zadobio “kaciozni” poremećaj i napad panike obzirom da ga je optuženi pokušao lišiti života, te da se od tada osjeća loše zbog straha da mu se to ne ponovi, pa predlaže da ovaj sud obaveže optuženog da mu plati štetu.

Ovi žalbeni prigovori ne dovode u pitanje pravilnost pobijane presude u odluci o imovinskopravnom zahtjevu.

Iz obrazloženja pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud na osnovu odredbe člana 212. stav 2. ZKP FBiH (pravilno bi bilo 212. stav 3. ZKP FBiH, ali se to žalbom ne osporava) oštećenog sa ostvarivanjem imovinskopravnog zahtjeva uputio na parnični postupak, sa obrazloženjem da nije bilo dovoljno podataka za njegovo pouzdano presuđenje. Nadalje, iz stanja spisa i obrazloženja pobijane presude slijedi da je presuda donesena nakon prihvatanja sporazuma o priznanju krivnje zaključenog između optuženog i njegovog branitelja sa kantonalnim tužiteljem, te da je prije zaključenja sporazuma, kantonalni tužitelj u istrazi saslušao oštećenog K.A. (na zapisnik od 24.12.2025. godine), kojom prilikom se oštećeni izjasnio da postavlja imovinskopravni zahtjev koji se odnosi na naknadu nematerijalne štete zbog pretrpljenog straha, ali se nije izjasnio o njegovoj visini. U takvoj procesnoj situaciji,

sud je pravilno postupio kada je cijeneći izjašnjenje oštećenog u vezi imovinskopravnog zahtjeva dato pred kantonalnim tužiteljem, pobijanom presudom odlučio da oštećenog sa ostvarivanjem imovinskopravnog zahtjeva uputi na parnični postupak, kako to propisuje i odredba člana 212. stav 3. ZKP FBiH, budući da oštećeni nije opredijelio visinu imovinskopravnog zahtjeva, iako mu je za to bila pružena mogućnost. Stoga, i po ocjeni ovog suda, podaci krivičnog postupka nisu pružali pouzdan osnov za presuđenje imovinskopravnog zahtjeva. Iz tih razloga, žalbom oštećenog nije dovedena u pitanje pravilnost pobijane presude u tom dijelu, zbog čega ju je ovaj sud odbio kao neosnovanu.

Međutim, ovaj sud nalazi da je odlukom u uračunavanju pritvora u izrečenu kaznu zatvora u prvostepenoj presudi, povrijeđen krivični zakon na štetu optuženog u smislu člana 313. tačka f) ZKP FBiH, na koju povredu ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Odlukom prvostepenog suda da se optuženom na temelju člana 57. KZ FBiH u izrečenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od od 10.08.2026. godine pa do 27.03.2026. godine, postupljeno je suprotno odredbi člana 57. stav 1. KZ FBiH kojom je propisano da se vrijeme provedeno u pritvoru i svako lišenje slobode u vezi sa krivičnim djelom, uračunavaju u izrečenu kaznu zatvora. Obzirom da je optuženom produžen pritvor nakon izricanja pobijane presude rješenjem prvostepenog suda broj 04 0 K 016902 26 Kv 4 od 17.03.2026. godine, koji po tom rješenju može trajati najduže devet mjeseci, a kako u smislu člana 152. stav 6. ZKP FBiH pritvor u toj procesnoj situaciji može trajati najduže do upućivanja na izdržavanje kazne, to je pogriješio prvostepeni sud kada je odlučio da se optuženom u izrečenu kaznu zatvora uračunava pritvor počev od 10.08.2026. godine, pa do 27.03.2026. godine, jer iz spisa proizilazi da se optuženi nalazi u pritvoru od 10.08.2025. godine. Iz navedenih razloga je ovaj sud, povodom žalbe oštećenog K.A., a po službenoj dužnosti na temelju člana 329. stav 1. ZKP FBiH, preinačio prvostepenu presudu u odluci o uračunavanju pritvora, na način što je optuženom na temelju člana 57. stav 1. KZ FBiH, u izrečenu kaznu zatvora uračunao vrijeme provedeno u pritvoru počev od 10.08.2025. godine (od dana njegovog lišenja slobode), pa do upućivanja na izdržavanje kazne, dok je u ostalom dijelu prvostepena presuda ostala neizmijenjena.

Zapisničar
Perišić Jelena, s.r.

Predsjednica vijeća
Hubjer Naida, s.r.